

VÅRTAL –Valborgsmässoafton 2012

Det är bäst att jag startar, timmen är sen,
För tre veckor sedan ringde Stefan Carlsén,
Med en förfrågan till mig från villaföreningen,
Vårtalare jagades, men man högg nog i sten,
Jag antar att jag var den sista idén,
En skäggig smålänning, då är utdelningen klen,
Därför står jag nu här framför er på scen,
Med svettpärlad panna och darrande ben,
Som general Lee inför Nordstatsarmén,
Upplurad utan ett avtal kring kommunikén;
Tala om vad du vill, var den enda idén,

Nåväl, slut på denna långa ingress,
Nu är det vår, det är Valborgsmäss,

Senvintern sakta in i dimman glider,
Och övergår i den ljuvligaste av alla årstider,
Här står vi vid vår pärla; Studentviken,
En plats som inte gör någon besviken,

Om trettio minuter ska eldsflammor rasa,
Framprovocerade av en bensinindränkt trasa,
Om nån har slängt tryckimpregnerat längst in i vår brasa,

Får vi en rökpelare som syns till Kinshasa...

Jag tänkte ägna hela talet åt Studenternas vik,

Där ingen årstid är den andra lik,

På sommaren hörs badande barns lek och skrik,

På hösten syns träd Kronors färgdramatik,

På vintern åks isjakt och huggs med ispik,

På våren vaknar växter och amatörbotanik,

En vers per årstid blir därför min vårtalsmetodik...

SOMMAR

Högsommarkväll på badvikens strand,

En nedgående sol sätter himlen i brand,

Ett glas kyld rosé sitter gott i min hand,

Femton grader i vattnet och elva på land,

Kulingvindar fyller vinglasen med sand,

Frun i familjen biter sönder en tand,

Sista biten ost stjäls av en aggressiv and,

När lugnet åter lägrat sig där på berghällen,

Säger plötsligt Erik till Ellen;

Jag vet ännu bättre gömställen,

Ingen kan hitta oss där innan kvällen,

När man väl fått tag på alla är man ingen snäll en....

Trots att alla sommardagar i sig är unika,

Finns det vissa saker som alltid är sig lika;
De på grannfilten har alltid godare fika,
Solglasögonen du trampade på var helt unika,
Just när man gör bomben ger badbyxresåren vika,

Trots rämnade badbyxor på rodnande män,
Och trasiga solglas framför ögonen,
Är jag ändå beredd att satsa en spänn,
På att nästa dag är vi tillbaka igen!

HÖST

Rodnande löv och svalnande vatten,
Kantarellerna gulnar på hatten,
En ökande aktivitet i löparspåren,
För att motverka grillkvällars påverkan på magen och låren,
Köerna ringlar igen, till allas förvåning,
Till villaföreningens verktygsutlåning.

Vissa verktyg är inget för den fege,
Prova att måla från en tolveters stege,
Vill du testa något aggressivare,
Ta en tur med vår elmosrivare,
Frågar du sen artigt och pröjsar lika snällt,
Kan du till kräftfesten hyra ett partytält.

(Jag stapplar väl vidare i mitt rimpekoral,

Det blir nog sista gången som jag får hålla tal...)

VINTER

Vinter, skridskodags på vår vackra fjärd,
Man snörar hårt och tar sats för allt man är värd,
På knagglig is och med oslipade rör,
Ett felskär, en rova, man tror att man dör,
Trots ett krasande ljud så blir man till slut glad,
När benbrottet är en krossad termos, och blodet är choklad.

Vare sig det stormar eller är helt vindstilla;
Om hungern anfaller, då måste man grilla!
En halv liter tändvätska på fuktiga grenar,
Får grillar att ryka som fabriksskorstenar,
Hur vill du ha korven? frågar så grillmäster intresserad,
Hårt stekt, bränd eller kanske kremerad?

VÅR

Som sagt kära villaförening, familjer, individer,
Nu påbörjas den bästa av årets årstider,
Senvintern sakta in i dimman glider,
Och övergår i den ljuvligaste av alla högtider,
Värme och vänskap från vår eld sig sprider,
Familjer samlas kring praktfulla Valborgsmåltider,
Trivseln är hög och när kvällen framskrider,

Med ett stelt leende du återigen genomlider,

Tioåriga brorsdottern som tondövt framgnider,

”Sköna maj” på fiolen, du tiger och lider,

Fyraåringen får en sockerchock av femte glaset cider,

Far runt som en alien på steroider,

Sällskapsspel skapar olösliga strider,

”Du tjuvkikade!”, ”Det var fusk!”, och så hörs nån som kvider,

Det är farmor, och rollatorn, begravd under pyramider,

Av överrockar och jackor, hon lyfts fram sent omsider,

Du drar dig osedd tillbaka, kollar SJ:s avgångstider,

Inga tåg idag, skit!, Hur är taxis väntetider?

Allt mer desperata planer du smider,

Du kollar tillgången på kraftfulla alkaloider,

Nikotin, opium för friden, eller stryknin så man avlider,

Du somnar i soffan, med lösningen sent omsider;

”Jag skickar ut hela slakten i rymden, som asteroider”

Slappna av, tänk framåt, upplysningsvis;

Här har vi vår vår, efter bristande is,

Solen bryter igenom gryningens dis,

Och lungorna fylls av en ljum och lätt bris,

Då kastar vi loss från vårt paradys,

Såväl fullfjädrad sjöman som seglarnovis,

Min avslutningsdevis, kort och koncis;

Fair winds and following seas!

AVSLUTNING

Det var verserna som Studentviken omsluter,

Alla fyra årstider på åtta minuter,

Innan vi alla av brasan njuter,

Vill jag att ni till tipspromenaden ansluter.

Jag vill också påminna er som har pilsner i handen;

I morgon är det tidig väckning, vi ska städa stranden...

Tror du sen att du får vila i familjens sköte,

Är det dubbelt fel, sen har vi föreningsårsmöte.

Så närmar vi oss till slut talets allra sista mening,

Annars riskerar jag att orsaka braständningsförsening,

Syner framför mig fungerar som själslig rening;

Bergåsa och Västra Mark i ljuv villaförening.

Som slut på ett vårtal är det helt på sin plats,

Att vi alla harklar oss och gemensamt tar sats,

Ta chansen, överrösta din granne breve,

Så välkomnar vi våren med ett fyrfaldigt leve:

Den leve: Hurra!, Hurra!, Hurra!, Hurra!